

INFORMATIONSBLAD

Nummer 3 - 2018 Waggeryds Museiförening

HEMVÄNDARDAG/VAGGERYDSDAGEN

Lördagen 25 augusti kl. 10.00 – 15.00

Sven Ljungberg och Harald Wiberg

Carl-Philip Svensson visar sin konst i Magnisa stuga

VSOK:s jubileumsutställning

**Musik av en blåsensemble som spelar ur musikkåren Götas
repertoar under ledning av Jan Allan Persson kl 10.30 och 12.30**

Bokförsäljning och lotterier Vi serverar kaffe och ostkaka.

**Välkommen till Magnisa stuga för att träffa
släkt, vänner och bekanta!**

Waggeryds Museiförening

På Hemvändardagen blir den utställning i Magnisa stuga med konst av Sven Ljungberg, Harald Wiberg och Gunnar Brusewitz. Det är konstsamlare Carl-Philip Svensson Hagafors som visar en del av sin samling. I

Järnvägsparken ställer vi ut VSOK:s jubileumsutställning. Den sammanställdes till VSOK:s 75-årsjubileum hösten 2017. En intervju med Carl-Philip och en artikel om VSOK:s bildande finns på sid 3-4.

Vacker rabatt framför huset.

Även i år har Vaggeryds Trädgårdsförening bjudit Magnisa stuga på en prunkande rabatt med sommarblommor. Museiföreningen tackar.

Musikkåren Göta

För åttonde året i följd blir det på Hemvändardagen musik ur Musikkåren Götas repertoar. Jan Allan Persson samlar även i år en 6 man stark orkester som framträder vid två tillfällen under förmiddagen. Museiföreningen tackar Jan Allan för hans goda vana. Mycket uppskattat.

Jan-Erik Kullberg och C.O. Fredrikssons sax

Waggeryds Museiförening har fått en fin gåva av Jan-Erik Kullberg. Själv fick han en gång skräddarmästare C.O. Fredrikssons stora tillskärarsax utav sonen Erik och sonsonen Jan Fredriksson ta emot saxen med orden: *Detta är fars gamla tillskärarsax och vi vet ingen annan hantverkare än du som har bruk för den nu. Du får ärva den.* När så landshövding Gösta Gunnarsson skulle inviga Fenix kunskapscentrum lånade han saxen för att klippa det blågula bandet. Bandet hänger ny knutet i fin rosett på saxen. Landshövdingen tyckte om saxen och lånade den sedan vid flera högtidliga tillfällen.

Jan Erik håller på att avyttra sin tapetserarverkstad på Fabriksgatan. Här startade han 1976 sin egen verkstad. Han gick i lära hos Carl Berg och 27 september 1947 avlade han sitt gesällprov som bestod bestod i att tillsammans med kamraten Roland Berg tillverka en soffgrupp. Det var Vaggeryds hantverks- och industriförenings ordförande C. O, Fredriksson och kassören tapetserarmästare Axel Karlsson /bokhandlare Ingemar Karlssons far/ som var med och godkände gesällprovet.

Carl-Philip berättar

Jag ska säga dig Joakimson att det finns ingen i hela Vaggeryds kommun som kan så mycke om Sven Ljungberg och som kommit honom så nära som jag. Jag skulle kunna doktorera på honom."
- - Så började samtalet med Carl-Philip Svensson.

1972 ringde jag till Sven Ljungberg i Ljungby och undrade om jag fick komma på besök. Sedan dess höll vi kontakten till hans död 28 juli 2010. Det gick lite trögt i början och han var inte särskilt villig att sälja sina tavlor. Det dröjde ända till 1981 innan jag fick min första Ljungberg. Den kostade 11 000 kronor och den kommer jag visa på utställningen i Magnisa stuga.

Under många år fram till Svens död 2010 hälsade jag tillsammans med goda vänner på honom i Ljungby dagen före midsommarafton. När jag frågade om vi kunde komma svarade han – Nej det går inte för då ska jag åka till Öland för att fira midsommar på vårt sommarställe, men så tystnade han och sedan kom det –för resten jag kan vänta med att åka till midsommaraftons morgon NI ÄR VÄLKOMNA. Sen dess har det blivit många besökt just den dagen.

Fösta gången jag åkte till Sven Ljungberg gick jag in i den gamla blomsteraffären i Ljungby för att handla. När blomsterhandlaren förstod att det skulle bli en bukett till konstnären och akademiprofessorn sa han - Du få ta så mycket blommor du vill och det kostar inte mer än 150 kronor. Menar du att jag kan plocka till mig blommor så mycket jag vill och att det inte kostar mer än 150 kronor? Ja! Är det till Sven Ljungberg så det på det viset.

I den affären har jag köpt många mycket stora blomsterbuketter för 150 kronor till Sven. Sista gången jag handlade var när jag och Stefan Stork, som skjutsade mig, köpte var sin handblomma inför Svens begravning i Ljungby kyrka. Det var ärkebiskop Anders Wejryd som förrättade begravningen. Jag hade skrivit några verser som jag läste upp vid minnesstunden som hölls i Svenljungbergmuseet.

När Sven Ljungberg fyllde 90 år var jag inbjuden. Kalaset var på Svenljungbergmuseet och eliten av Sveriges konstnärer och kulturpersonligheter var inbjudna. Torgny Lindgren ärkebiskopen Anders Wejryd, Tommy Östmar, Philip von Schantz och många fler. Jag uppvaktade Sven med en blomsterdekorerad piassavakvast. I Smålänningen skrev man – Gode vännen Carl-Philip Svensson från Hagafors uppvaktade jubilaren med en sopkvast – Ja, Sven har ju sopat till så många under årens lopp att han behöver nog en ny kvast nu, konstaterar Carl-Philip.

När jag en gång under 2003 kom till Sven började han genast leta efter en tavla. Han gick krokig och bläddrade bland travar av små inramade tavlor. Här, ropade han, här är tavlan till dig och din syster. Den ska du ha som tack för alla fina blombuketter jag har fått av dig. Carl-Philip och syster med hälsningar Sven Ljungberg, hade han textat på duken.

Den finaste tavlan jag har heter "Solrosor som individer". Den köpte jag 1996. Jag fick vänta länge innan Sven släppte den ifrån sig. Den är icke till salu! Den släpper jag aldrig ifrån mig var hans svar under många år, men till slut veknade han och den blev min. Den har hängt på Sparbanken i Vaggeryd till 2017. Där hängde den säkert nu har jag den i bankens valv i Vaggeryd.

Jag har också varit god vän med Harald Wiberg och Gunnar Brusewitz under många år.

Damerna spred glans över Vaggeryds SOK

Sett till resultaten på allra högsta nivå är Vaggeryds Skid- och Orienteringsklubb sannolikt ortens framgångsrikaste idrottsförening. Det är framför allt damerna som bidragit till den positionen. Från mitten av 1950-talet och fram till slutet av 1960-talet var Vaggeryds SOK den dominerade föreningen inom småländsk damorientering och dessutom mycket framgångsrik inom skidåkningen. Ingen förening i Vaggeryd kan vare sig konkurrera med VSOK:arna som pionjärer på orten för kvinnoidrott eller med de resultat som uppnåtts av idrottsskvinnor som May Lövdahl, Eva Eliasson och Eivi Zakrisson.

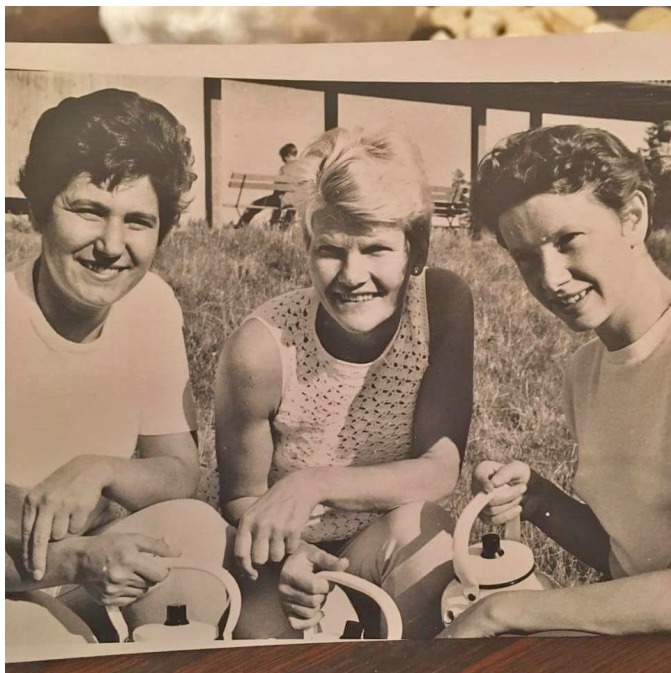
I höstas fyllde föreningen 75 år och när medlemmar och andra blickade tillbaka på vad som VSOK:arna uträttat i skog och mark under dessa år var det nog många som förvånades av att så mycket kunnat uträttas så snabbt, under så små och svåra betingelser.

Såväl orientering som skidåkning utövades i Vaggeryd långt före VSOK:s bildande i november 1942, men då som sektioner inom Vaggeryds IK. Redan på 1920-tävlade tävlade WIK:are på skidor och några år in på 30-talet hölls de första orienteringstävlingarna. Men de båda skogssporternas utövare ansåg sig missgynnade när de ekonomiska medlen skulle fördelas inom föreningen och 1942 tröt tålmodet vilket ledde till VSOK:s födelse ur en tydlig konflikt. Just då spelade WIK i nästa högsta divisionen i fotboll och i högsta serien i bandy, vilket naturligtvis kostade stora pengar. Droppen som kom bägaren att flöda över uppstod när intäkterna från de under krigsåren så populära allmänbildningstävlingarna skulle fördelas. Utbrytningen blev verklighet vid ett stormigt möte måndagen den 23 november 1942 i Föreningshusets C-sal, en vanlig månad när Andra världskrigets rasade i Europa. Gunnar Fredriksson satt mötesordförande, Natan Boberg var sekreterare och Bertil "Justus" Johansson och Jerker Ekström valdes till justeringsmän. Det utförliga diskussionsprotokollet finns väl bevarat.

WIK:s ordförande Anton Lindbergh fick ordet först och konstaterade att det vore fel att splittra samhällets idrott och vädjade om att de båda sektionerna skulle stanna kvar i WIK. Men Lindbergh talade för döva öron. Utbrytarna trummade samman en stark ledning under Gunnar Fredrikssons ordförandeskap. I den första styrelsen ingick också Sven Lövdahl, Bertil Ågren, Joseph Boberg, Yngve Ågren, Sune Boman och Natan Boberg med Helmer Sandberg och Erik Bengtsson som ersättare, en samling herrar med synnerligen gott självförtroende och breda kunskaper.

Ett huvuduppdrag för den nya styrelsen blev att hitta en lämplig plats för en klubbstuga. En timrad byggnad på Bratteborgs marker vid Wittensten köptes av Torgil von Seth för 925 kronor. Rätt plats hittades invid en källa bortom Stora kulla. Ett arrendekontrakt på 25 år med Johan Anderssons sterbhus, Lyckornas gård upprättades. Prislappen sattes en krona. Nedmon-tering, flyttningen och uppbyggnad på den nya platsen gjordes av medlemmarna.

Invigningen av Friluftsgården skedde den 16 september 1945 efter 3 500 oavlönade arbetstimmar. Kostnaden blev 13 900 kronor och invigningen förrättade av hedersordföranden i Svenska Orienteringsförbundet Ernst Killander. .

Yvonne Ljung, Eivi Zackrisson och Eva Thorell.